

Heves megye déli részén, Gyöngyöstől 10 km-re fekszik Karácsond. Neve eredetéről csak feltételezéseink vannak. Legrégebben 1323-ban említi egy oklevél KARACHUND néven. Feltételezhető, hogy Ond vezér birtoka is lehetett, de a "d" végződés régebben kicsinyítő képző is volt.

Felszínét tekintve az egyik legváltozatosabb község a megyében. Északi része a Mátra déli lejtőjére épült, míg déli része már az Alföldön fekszik. Földje ennek megfelelően csodálatos értékeket rejt. Északi részén, a tűzhányók láva talaján tüzes, kiváló bor terem, a déli, alföldi része pedig a gabona és mezőgazdasági termények számára nyújt optimális feltételeket. A falu alatt szénréteg (lignit) kerül elő. Itt ered a Büge patak. A község lakosságát négy artézi kút látja el tisztított, jó minőségű ivóvízzel. Éghajlata mérsékelten meleg-száraz, a csapadék évi átlaga 600-700 mm, az évi középhőmérséklet 9, 5-10°C, míg a napsütéses órák száma évente 1900-1950 között van. A táj, hegységelőtéri dombosság. Legnagyobb tengerszint feletti magassága 180 méter (Tarógyius és az "Adácsi hegy"). Természetes növényzete cseres, valamint lágyszárú fajokból áll. A csenkeszek és a parajfélék már az alföldi hatást jelzik. Állatai kisvadak: mezei nyúl, fácán, őz és a különböző madárfajok. Ötven éve még túzok is élt az Olga major táján. Erdőterülete 6-7 %, talaja agyagos löszön képződött barna erdőtalaj. A föld alatt szénmező és gyógyvíz rejtőzik. Úthálózata kiváló. Megközelíthető a területén áthaladó M3-as autópályáról, a 3-as főúton, a Mátra - Gyöngyös -Tiszató összekötő úton, illetve a Budapest-Miskolci vasútvonalon.

A falu története:

A településen ősidők óta van emberi élet, ezt bizonyítják a Puky tónál fellelt régészeti leletek. Az első hiteles oklevél 1323-ból említi KARACHUND néven. Az Aba nemzetség szállásbirtoka volt, majd leszármazottaik, a Csobánkák birtokolták, 1325-ben a Kompolti családnak adományozták. 1421-ben királyi birtokrész volt, melyet a Kompolt család kapott meg Isaszegért cserébe. 1522-ben örökösödési szerződés értelmében az Ország családé lett. A török adókönyvek szerint 1549-ben 19 lakott és 3 néptelen ház állt itt; 5 adóköteles, 4 elszegényedett és 6 elpusztult jobbágytelket írtak össze. 1589-ben az egri vár fenntartására szolgáltatták be a főpapi tizedet. Az 1770-es évek körül kisszámú magyar lakta a települést. A kuruc háború után 5 szlovák családot telepítettek a faluba. 1741-ben több földbirtokosa is volt: többek között Haller Sámuel, gróf Esterházy, gróf Draskovics családok, majd őket követték az Orczy, Gönczi, Puky családok. Az 1848-49-es szabadságharc idején Kossuth seregében 9 karácsondi jobbágy harcolt. 1871-től a falu nagyközségi rangra emelkedett; a XX. század első felében is nagyközségként szerepel a gyöngyösi járás területén. 1950-től önálló tanáccsal bíró község, majd 1984-től Gyöngyös városkörnyéki községe.